

ה"ט 7983/09/23 - גלית טוביאס נגד מיכאל בושינסקי

בית משפט השלום בכפר סבא

ה"ט 7983-09-23 טוביאס נ' בושינסקי
תיק חיצוני:

בפני מבקשת נגד משיב מעמד. כינוי צד ג'
כבוד השופט איתי רגב
גלית טוביאס
מיכאל בושינסקי

החלטה

1. לפני בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת.
2. עיקרי הדברים צוינו בהחלטות קודמות, ולמען הסדר יוזכרו בתמצית:
  - א. בן זוגה של המבקשת והמשיב פעלו במסגרת עסקית משותפת, ובמסגרת זו הפעילו בית עסק - בו עבדה המבקשת כשכירה. בדיון הודגש כי למרות המבנה העסקי האמור, המבקשת היא הרוח החיה בבית העסק והוא אף נושא את שמה, "גליתה".
  - ב. בין הצדדים התעוררה מחלוקת עסקית, והוסכם על פירוק השותפות. על רקע זה, ובעקבות טענות (הדדיות, כך נדמה), אירעו האירועים בקשר אליהם הוגשה הבקשה.
  - ג. נטען כי ביום שישי בערב, 1.9.23, בסמוך לשעה 23:00, התייצב המשיב (יחד עם אחרים) בבית העסק, פרצו את דלתותיו והחלו בפינוי ציוד (ואולי סחורה) מהמקום. למבקשת נמסרה הודעה על כך על ידי עובד בבעל עסק סמוך, והיא הגיעה למקום יחד עם בן זוגה. בדרך למקום הספיקה ליצור קשר עם משטרת ישראל, ושוטרים הגיעו למקום בסמוך לאחר הגעת המבקשת.
  - ד. נטען כי במהלך ההתעמתות בין הנוכחים דחף המשיב את המבקשת ואיים עליה.
  - ה. חלק מהאירועים תועדו בסרטונים שהוצגו לעיוני - האחד שצולם (ועל פניו, שודר בזמן אמת) על ידי בן הזוג של המבקשת; השני שצולם על ידי מי מטעמו של המשיב (אחיו, כפי הנראה).
- ו. בדיון שנערך במעמד צד אחד נעתר בית המשפט לבקשה והורה על הרחקתו של המשיב בתנאים שנקבעו. המשיב עתר להורות על ביטולו של הצו, ודיון במעמד הצדדים התקיים היום. המבקשת והמשיב נחקרו

על גרסאותיהם וב"כ הצדדים סיכמו טענותיהם.

ז. מתוך העדויות יוזכר, בתמצית, כי המבקשת אישרה כי החליפה את המנעולים בבית העסק וכפרה בטענה כאילו שיבשה את פעולות המצלמות במקום. כן אישרה דבר הקמתה של חברה אחרת וכי תקבולים בבית העסק נעשים לחשבון של בן זוגה (לטענתה, בעקבות הפסקת פעילות הקופות במקום על ידי המשיב עצמו). המשיב אישר את הטענה כי פרץ לבית העסק במועד האירועים נשוא הבקשה ואישר גם כי חתך צינורות - במטרה להוציא מהמקום ציוד שהיה מחובר אליהם. לעדותו, ביצע את הפעולות ביום שישי בלילה משום שלא רצתה להגיע למקום בשעה שיש בו לקוחות, גם לאור אירועים קודמים שהיו בין הצדדים.

דין

3. השאלה העיקרית העומדת להכרעה היא האם הוכחה הטרדה מאיימת על ידי המבקשת. ייאמר כבר עתה - אין בהליך שלפני ובהחלטה זו כדי להביע עמדה באשר למחלוקת הכספית והעסקית שבין הצדדים. בית המשפט לא שמע ראיות בזיקה למחלוקות זו, וממילא לא מונחת לפניו כל בקשה לסעד בהקשר זה.

4. בע"א (חי') 5791-11-21 שמעוני נ' דקל (כב' הש' ת' שרון נתנאל, פסק דין מיום 5.12.21) נכתב כך:

"סעיף 2 לחוק [מניעת הטרדה מאיימת] מגדיר הטרדה מאיימת כ:

2'. (א) הטרדה מאיימת היא הטרדתו של אדם בידי אחר בכל דרך שהיא או נקיטת איומים כלפיו, בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטריד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם או כי הוא עלול לפגוע בגופו.

(ב) בלי לגרוע מהוראות סעיף קטן (א), הטרדה מאיימת כלפי אדם יכול שתהא, בין השאר, באחד מאלה:

(1) בבילוש, במארב או בהתחקות אחר תנועותיו או מעשיו, או

בפגיעה בפרטיותו בכל דרך אחרת;

(2) בנקיטת איומים בפגיעה בו או במאיים עצמו;

(3) ביצירת קשר עמו בעל פה, בכתב או בכל אמצעי אחר;

(4) בפגיעה ברכושו, בשמו הטוב, או בחופש התנועה שלו;

(5) בעיסוק בשמירה בבית משותף בניגוד להוראות לפי חוק הגבלת

שירותי שמירה בבתים משותפים, התשס"ט-2008.

(ג) לענין חוק זה אחת היא אם המעשים המפורטים בסעיפים קטנים (א) או (ב) נעשו כלפי האדם או כלפי אדם אחר הקרוב לו, בין במפורש ובין במשתמע, בין במישרין ובין בעקיפין."

11. המבחן להיות התנהגותו של "המטריד", הטרדה מאיימת, על פי הסעיף הנ"ל, הוא מבחן אובייקטיבי (היסוד הסובייקטיבי, ככל שהוא נדרש, עולה מעצם הגשת בקשה למתן צו לפי החוק, אך לא די בכך שהאדם מרגיש מוטריד, סובייקטיבית).

הסעיף נוקט במבחן של סבירות - מבחן "האדם הסביר", שהוא מבחן אובייקטיבי. על פי הסעיף - על ההטרדה להיות "בנסיבות הנותנות בסיס סביר להניח כי המטרד או המאיים עלול לשוב ולפגוע בשלוות חייו, בפרטיותו או בחירותו של האדם...".

עוד יש להדגיש, כי המונח הטרדה מאיימת, אינו חל על פנייה אחת אל האדם הטוען להטרדה, אלא הכוונה היא "לדפוס התנהגות" אשר חוזר על עצמו ואשר מקים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד. כך עולה, בבירור, מדברי ההסבר להצעת החוק [הצעת חוק מניעת הטרדה מאיימת, התשס"א-2001, חוברת 3028 (23/07/01) עמ' 769] שם נאמר במפורש, כי:

"המושג 'הטרדה מאיימת', או במקורו בשפה האנגלית "Stalking", מתייחס לדפוסי התנהגות הכוללים הטרדות ואיומים מסוגים שונים [לשון רבים - ת.ש.ג.] אשר פוגעים בשלוות חייו, בפרטיותו או בגופו של אדם, ועל פי ניסיון החיים המצטבר, מקימים גם חשש לפגיעה בגופו או בחייו של האדם המוטרד.

מרבית המעשים המצטרפים יחד לכדי הטרדה מאיימת מהווים, כל אחד בפני עצמו, עבירה פלילית...

עם זאת, גם הטרדות ואיומים מרומזים [שוב לשון רבים - ת.ש.ג.] משתמעים ועקיפים, שאינם עולים כדי עבירות פליליות, עלולים ליצור, כמכלול, הטרדה מאיימת."

ראו, לעניין זה, את דברי כבוד השופטת ש' שטמר בע"א (מחוזי חי') 4666-12-08 אס"פ דיין נ' רינה יעל אוריאל (נבו 22.09.2009), אשר הבהירה כי: "פרסום כי האיש נוהג להונות נשים, לקחת מהן את כספן בהבטחות שווא ולא להחזירו, כשלעצמו איננו לעמדת הטרדה מאיימת. מנגד אם פרסום זה נעשה באופן חוזר ונשנה, במקרקעיו של אדם, במקום עבודתו, באמצעים אלקטרוניים, בפניה לבני משפחתו ולמכריו, הוא כן הטרדה מאיימת. לפיכך, צדק בית משפט קמא, כשפסק כי רק שליחת מסרונים חוזרים ונשנים אל המערער או התקשרויות חוזרות ונשנות למערער או למשפחתו, הם הטרדה מאיימת.

עיון בפסיקת בתי המשפט השלום (ככל שהיא מתפרסמת ורובה אינו מפורסם) מעלה, כי גם הם מתייחסים לדרישה לקיומו של "דפוס התנהגות" החוזר על עצמו. ראו, למשל ה"ט (שלום ראשל"צ) 2699-09-16 קטרין בן דוד כהן נ' שרלי פז (נבו 11.11.2016) (כב' השו' כ' בן אליעזר) שם נאמר כי: "... הסיטואציה הטיפוסית אליה מכוון צו מניעת הטרדה מאיימת אינה של אירוע חד פעמי של הטרדה כזו או אחרת, אלא על דפוסי התנהגות, אשר קיים חשש סביר שיחזרו על עצמם או חלילה יחמירו". כן ראו: ה"ט (שלום חי') 2634-01-18 אירה בל נ' מיכאלה זילברמן (נבו 17.01.2018) (כב' השו' ע' וינברגר).

הנה כי כן, על הטוען להטרדה מאיימת להוכיח שני תנאים מצטברים; האחד - ראיות בדבר הטרדה או איומים, חוזרים ונשנים וכן - קיום חשש סביר, שהמטרד או המאיים יחזרו על התנהגותם."

5. לא שוכנעתי כי עלה בידי המבקשת להראות כי המקרה דנן עומד בתנאים ובמבחנים שפורטו לעיל. הבקשה הוגשה ביחס למקרה יחיד שבו נטען כי נקט נגדה המבקש באלימות (אסורה, אולם ברף הנמוך של הדברים - דחיפה, שמתוך הקשרם של הדברים כפי שבאו לידי ביטוי בסרטון שצילם אחיו של המשיב היתה שעה שהמשיב

ואחרים ביקשו להוציא בית העסק מקרר או פריט ריהוט דומה והמבקשת ובן זוגה ביקשו למנוע זאת, והמעורבים דחפו את המקרר מכיוונים שונים. במהלך דברים זה, ומהסרטונים שהוצגו לעיוני עולה שהדברים היו רק בנקודת זמן זו, נדמה כי ניתן להבחין בהדיפתה של המבקשת על ידי המשיב - אולם במקביל נשמע כאילו הוא אומר לה "אל תגעי בי", ולא ניתן לשלול כי מדובר בדחיפות הדדיות). ביחס לאיומים הנטענים אישרה מבקשת, בהגינותה, כי אין בידה להציג ראיות לכך. רשמתי לפני גם את האמור על ידי ב"כ המשיב בדיון, כי לכאורה היה בידי המבקשת להציג גם את עדותו של בן זוגה שנכח במקום, אולם למרות שזה נכח באולם בית המשפט - נמנעה המבקשת מלהשמיע את גרסתו למהלך הדברים.

6. גם אם נעברה עבירה פלילית על ידי המשיב במהלך אירועי ליל ה-1 בספטמבר (ואין באמור כדי לקבוע כי כך נעשה, כמובן), הרי שלא די בכך כדי להקים את היסוד האובייקטיבי הנדרש לשם מתן הצו המבוקש.
7. אין במעשי המשיב, כפי שהוצגו בבקשה ובדיון, כדי ללמד על השנות, חזרתיות או דפוס התנהגות, תנאים הנדרשים לשם מתן הצו.
8. ההליך שלפני נועד למטרות שתוארו לעיל, ולא כתחליף או ככלי עזר להליכים אחרים. צו למניעת הטרדה מאיימת לא יבוא במקומו של סעד זמני אחר במסגרת ההליך העיקרי בו תתברר המחלוקת העסקית בין הצדדים, אם וכאשר יידרשו הצדדים להליך כאמור ואם לא ישכילו להגיע להסכמות שייתרו הצורך בכך.
9. סיכומי של דבר - אני מורה על ביטולו של הצו שניתן בהחלטת בית המשפט ביום 5.9.23.
10. המבקשת תישא בהוצאות ההליך בסך ₪1,000, שישולמו למשיב באמצעות ב"כ בתוך 30 ימים.

ניתנה היום, כ"ו אלול תשפ"ג, 12 ספטמבר 2023, בהעדר הצדדים.